

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Landsledelse søndag den 6. september 2008.

FN-debat:

De globale styrkeforhold mellem klasserne er afgørende

Enhedslistens partidebat om FN blev sidste weekend skudt i gang, bl.a. med udsendelse af et udkast til resolution i medlemsbladet.

Der kan være god grund til diskussion om detaljer i resolutionsudkastet - f.eks.om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt aktuelt at støtte en selvstændig FN-indsatsstyrke. Men nok så væsentlig er den grundlæggende tilgang til FN, der gennemsyrrer dokumentet. Her slås det fast, at FN i bund og grund afspejler styrkeforholdene på globalt plan. Dvs. at uanset hvilke udmærkede reformer af FN-institutionen, Enhedslisten og andre kan udtænke, så får vi ikke en mere fredelig og retfærdig verden via de internationale institutioner, men ved at styrke de bevægelser, der kan flytte de faktiske styrkeforhold.

Som det hedder i resolutionens sidste linje - med henvisning til bl.a. antikrigsbevægelsen og World Social Forum: "Det er gennem millioner af menneskers direkte aktivitet, at en anden verden og et andet FN kan blive muligt."

Der er gode grunde til, at mange på venstrefløj generelt har set positivt på FN, mens f.eks. højrefløj i USA hader organisationen og ønsker den nedlagt. Organisation blev skabt på et tidspunkt lige efter 2.

Verdenskrig, hvor det internationale styrkeforhold og ikke mindst ideologien var ganske anderledes progressiv, end tilfældet er i dag. FN blev derfor et erklæret udtryk for ønsket og håbet om samt viljen til en fredelig verden med større retfærdighed og mindre fattigdom, sult og sygdom.

Hvis man ser på FN's sikkerhedspolitiske indsats siden, er der ikke meget at hænge det positive syn op på. FN har svigtet gang på gang, fra Israel/Palæstina og Vietnam til Bosnien, Rwanda og Øst-Timor, for blot at nævne nogle. Bl.a. i Korea-krigen og i den første Golfkrig optrådte FN endda som imperialismens forlængede arm.

En lang række FN-institutioner spiller en positiv rolle mht. bl.a. menneskerettigheder, flygtninge, sundhed og fattigdomsbekæmpelse - men deres indflydelse og økonomiske grundlag er stærkt begrænset.

Dette skyldes naturligvis, at FN ikke er et udtryk for hverken de smukke målsætninger eller verdens befolkninger, men - også når det gælder generalforsamlingen - er en klub af mere eller mindre skumle regeringer og regimer. Det gælder ikke kun regeringerne i de imperialistiske lande, men også i den tredje verden. Sådan som Sikkerhedsrådet er skruet sammen, med de permanente medlemmers vetoet, er det oven i købet sådan, at "nogle regeringer er mere lige end andre". Og selv de mest progressive FN-institutioner er begrænset af en dyb afhængighed af økonomiske bidrag fra de rige donorlande, der åbenlyst straffer dem økonomisk, hvis de stikker næsen for langt frem.

Disse himmelråbende uretfærdigheder forleder let til at drømme om, hvad FN ville kunne udrette, hvis det f.eks.lykkedes at afskaffe vetoet.

Behovet for en "retfærdig politibetjent" er jo skrigende, i Tibet, i Dafur, i minikrigen mellem Georgien og Rusland - for bare at nævne et par dugfriske problemer, en sådan drømmeorganisation skulle løse.

Problemet er bare, at der netop er tale om en drømmeorganisation. Det internationale styrkeforhold i dag er - trods udviklingen i Latinamerika - alt i alt afgørende forværret i forhold til det tidspunkt,

hvor FN blev dannet. Derfor er den aktuelle udvikling, at de rige lande er i fuld gang med at flytte ansvarsområder væk fra FN, over i internationale organisationer (WTO, IMF), som de har endnu større kontrol over.

Hvilken "FN-politik" skal Enhedslisten så have?

Enhedslisten skal naturligvis forsvare FN mod den ovennævnte underminering.

Og vi skal konkret støtte det, når FN kan spille en progressiv rolle; i særlige situationer, som f.eks. folkedrab, også med væbnede styrker.

Omvendt skal vi ikke opfatte FN's blå stempel på f.eks. Afghanistan-krigen som andet end et udtryk for, at Bush og Rumfeld har givet sig tid til at vride armen om på tilstrækkeligt mange korrupte regeringer. Vi skal m.a.o.

vurdere konkret fra sag til sag.

Men først og fremmest er det vores opgave at bidrage til at ændre de faktiske styrkeforhold imellem klasserne på globalt plan. Når der er sket afgørende gennembrud med succesfulde revolutioner, vil der åbne sig masser af muligheder for gennemgribende reformer af bl.a. FN!

Vi har desværre set mange eksempler på, at venstrefløjskræfter har udviklet betydelige illusioner om, hvordan snedigt udtænkte demokratiske reformer af internationale institutioner i sig selv skal sikre en bedre verden "ovenfra og ned". SF's EU-politik er et godt eksempel på, hvor den logik fører hen.

Først accepterede de EU, med den begrundelse, at EU eksisterede og ikke var til at komme udenom; så gik de ind for et reformeret EU, og nu støtter de EU uden forbehold, også når EU vedtager skadelige beslutninger."

Men også i Enhedslisten har man mødt forestillinger om, at gode institutioner med de rette reformer i sig selv kan flytte hegnspele - ikke mindst når det gælder FN.

Hvis den aktuelle debat kan bidrage til at aflive den illusion og flytte fokus det rette sted hen, er det et godt resultat

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk